

Яны шебрлар

Абдулла ОРИПОВ,
Ўзбекистон халқ шоири.

Кўзмунчок

Мен энлик бешидаман,
Отам беш ёшда.
Бу ажаб холатни чистоп этгулик.
Менинг умрим кечар тупроқда, тошида.
Отамининг дуворига кўкса етгулик.

Истисмол бешини, о, Отта макон,
Ҳар бир ҳадомингга садага ясонар,
Лаҳзода куч айдиган Аломинисимон,
Яловинг бўлоди мовий осмонлар.

Ернарин ётганда тилим-забоним,
Юдин, дедиган менга, сарабон, дединг.
Оёқка қалқандан Соҳибқароним,
Ёв босса, тиганини қайраган дединг.

Кўзингга сурт дединг, фаромуши бўлган
Табаррук, мұхадас мозорларимни.
Бир зотга айландим — тоғе кулган,
Кетказдин дилдаги озорларимни.

Ҳасад билан тўйланган бу кўхча очун
Сенга ҳам сук билан тикилар, билсанг.
Сен балолардан асраром, учун
Берай қўзларимни, кўзмунчок қилсанг.

Энди эрк абадий ўйлошининг бўлгай,
Номинг бор жаҳонда — дусттарош,
Хотим.
Нимони ҳар бир кас қўйдошинг бўлгай,
Эй, менинг беш ёши Паҳлавон отам!

ХАЁЛ

Хаёлга берилма, бирорадар,
Қуни каби назар сол оламе.
Үйламай меҳр қўй одамга,
Хаёлга берилма, бирорадар.

Хаёлга берилсанг мабодо,
Кўп ноҳуи нарсалар кўрингай.

Илоҳлар иблисидек сурингай,
Хаёлга берилсанг мабодо.

Хаёлга берилсанг ногаҳон
Кўрингай Фурқатдек тўғри ҳам.
Кўрингай шу номлик ўғри ҳам
Хаёлга берилсанг ногаҳон.

Хаёлга берилсанг, очиглай
Каршинеда бир ўзаси сурати.
Лайин чоғласти сиyrати
Хаёлга берилсанг, очиглай.

Хаёлинг алдайди эҳтимол,
Дунёда дйётат бор дея,
Дайиб бир кучукни пор дея
Хаёлинг алдайди, эҳтимол.

Хаёлинг пуч бўлмас, иншиооллох,
Сен фақат фанони ўйлассан.
Сен фақат бақони ўйлассан,
Хаёлинг пуч бўлмас, иншиооллох.

ТАФСИР

Тузумлар ўзгарса ҳам
Инсон ўзгармас экан.
Тизимлар ўзгарса ҳам
Инсон ўзгармас экан.

Жаҳолат даврида ҳам
Авлиё — авлиёдир.
Қафорат даврида ҳам
Анбиё — анбиёдир.

Балки дарон ўргуғи
Аслан тўғри бўлгайдир.
Лекин минг бор дод дема,
Утра — ўти бўлгайдир.

Ҳар қадамда бир масжид
Курганинг билан, инсон.
Инсоф бермаса, ҳеч ким
Муслим бўлмас ҳеч қачон.

Кўлкарига кирганинг
Ҳалолик эрур дарди.
Лекин узар сафиба
От сурар бир номарди.

Гоҳида садоқатни

Дўстларинг қолиб бир ён
Ҳўлли топиб, кўйинингга

Кириб олгайдай илон.

Мўмин деб аттар ўзин

Гоҳ яхши ҳам, ёмон ҳам.

Кайси бирин ҳақ эзур?

Ўзи билгайдир Эзам.

Тузумлар ўзгарса ҳам
Инсон ўзгармас экан.

Тизимлар ўзгарса ҳам
Инсон ўзгармас экан.

Шул боисдан Пайғамбар
Уммат гамин есанлар.

Аллоҳдан бошқасига
Сигинмагин деганлар.

Хали ахолиси бундан бехабар,

Узак бир шахарни ютдим қиморда.

Иккичиси деди: — Муродга етдим,
Не-не луксокаринг олдим ақшини.

Кутта-кундуз куни ўмарни кетдим

Машхур бир шоирнинг қалам ҳақини.

Учингчиси деди: — Асли мен голиб,
Жасорат барқ урад қылган ишимда.

Кутта-кундуз бурканни олиб,

Бошигимни сўқидоб... ишимда!

Хали ахолиси бундан бехабар,

Узак бир шахарни ютдим қиморда.

Иккичиси деди: — Асли мен голиб,
Жасорат барқ урад қылган ишимда.

Кутта-кундуз бурканни олиб,

Бошигимни сўқидоб... ишимда!

Хали ахолиси бундан бехабар,

Узак бир шахарни ютдим қиморда.

Иккичиси деди: — Асли мен голиб,
Жасорат барқ урад қылган ишимда.

Кутта-кундуз бурканни олиб,

Бошигимни сўқидоб... ишимда!

Хали ахолиси бундан бехабар,

Узак бир шахарни ютдим қиморда.

Иккичиси деди: — Асли мен голиб,
Жасорат барқ урад қылган ишимда.

Кутта-кундуз бурканни олиб,

Бошигимни сўқидоб... ишимда!

Хали ахолиси бундан бехабар,

Узак бир шахарни ютдим қиморда.

Иккичиси деди: — Асли мен голиб,
Жасорат барқ урад қылган ишимда.

Кутта-кундуз бурканни олиб,

Бошигимни сўқидоб... ишимда!

Хали ахолиси бундан бехабар,

Узак бир шахарни ютдим қиморда.

Иккичиси деди: — Асли мен голиб,
Жасорат барқ урад қылган ишимда.

Кутта-кундуз бурканни олиб,

Бошигимни сўқидоб... ишимда!

Хали ахолиси бундан бехабар,

Узак бир шахарни ютдим қиморда.

Иккичиси деди: — Асли мен голиб,
Жасорат барқ урад қылган ишимда.

Кутта-кундуз бурканни олиб,

Бошигимни сўқидоб... ишимда!

Хали ахолиси бундан бехабар,

Узак бир шахарни ютдим қиморда.

Иккичиси деди: — Асли мен голиб,
Жасорат барқ урад қылган ишимда.

Кутта-кундуз бурканни олиб,

Бошигимни сўқидоб... ишимда!

Хали ахолиси бундан бехабар,

Узак бир шахарни ютдим қиморда.

Иккичиси деди: — Асли мен голиб,
Жасорат барқ урад қылган ишимда.

Кутта-кундуз бурканни олиб,

Бошигимни сўқидоб... ишимда!

Хали ахолиси бундан бехабар,

Узак бир шахарни ютдим қиморда.

Иккичиси деди: — Асли мен голиб,
Жасорат барқ урад қылган ишимда.

Кутта-кундуз бурканни олиб,

Бошигимни сўқидоб... ишимда!

Хали ахолиси бундан бехабар,

Узак бир шахарни ютдим қиморда.

Иккичиси деди: — Асли мен голиб,
Жасорат барқ урад қылган ишимда.

Кутта-кундуз бурканни олиб,

Бошигимни сўқидоб... ишимда!

Хали ахолиси бундан бехабар,

Узак бир шахарни ютдим қиморда.

Иккичиси деди: — Асли мен голиб,
Жасорат барқ урад қылган ишимда.

Кутта-кундуз бурканни олиб,

Бошигимни сўқидоб... ишимда!

Хали ахолиси бундан бехабар,

Узак бир шахарни ютдим қиморда.

Иккичиси деди: — Асли мен голиб,
Жасорат барқ урад қылган ишимда.

Кутта-кундуз бурканни олиб,

Бошигимни сўқидоб... ишимда!

Хали ахолиси бундан бехабар,

Узак бир шахарни ютдим қиморда.

Иккичиси деди: — Асли мен голиб,
Жасорат барқ урад қылган ишимда.

Кутта-кундуз бурканни олиб,

Бошигимни сўқидоб... ишимда!

Хали ахолиси бундан бехабар,

Узак бир шахарни ютдим қиморда.

Иккичиси деди: — Асли мен голиб,
Жасорат барқ урад қылган ишимда.

Кутта-кундуз бурканни олиб,

Бошигимни сўқидоб... ишимда!

Хали ахолиси бундан бехабар,

Узак бир шахарни ютдим қиморда.

Иккичиси деди: — Асли мен голиб,
Жасорат барқ урад қылган ишимда.

Кутта-кундуз бурканни олиб,

Бошигимни сўқидоб... ишимда!

Хали ахолиси бундан бехабар,

Узак бир шахарни ютдим қиморда.

Иккичиси деди: — Асли мен голиб,
Жасорат барқ урад қылган ишимда.

Кутта-кундуз бурканни олиб,

Бошигимни сўқидоб... ишимда!

Хали ахолиси бундан бехабар,

Узак бир шахарни ютдим қиморда.

Иккичиси деди: — Асли мен голиб,
Жасорат барқ урад қылган ишимда.

Кутта-кундуз бурканни олиб,

Бошигимни сўқидоб... ишимда!

Хали ахолиси бундан бехабар,</p